

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

Protokolant Izabela Czapowska

w sprawie z wniosku Naczelnika Urzędu Skarbowego W. przy uczestnictwie D.

Spółki z o.o. w W. i D. G.

o przyjęcie do akt rejestrowych,

po rozstrzygnięciu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu jawnym

w dniu 22 lutego 2007 r.,

zagadnienia prawnego przedstawionego

przez Sąd Okręgowy w W.

postanowieniem z dnia 5 września 2006 r.,

„Czy jest skuteczne zajęcie udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji w sytuacji, gdy dłużnik ujawniony jest w Krajowym Rejestrze Sądowym jako wspólnik tej spółki, pomimo dokonanego już zbycia udziałów w warunkach, gdy zawiadomienie o zajęciu zostało wystawione przed zbyciem udziałów w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością przez dłużnika a doręczone po zbyciu tych udziałów.”

odmawia podjęcia uchwały.

Uzasadnienie

Z uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego wydanego na podstawie art. 390§ 1 k.p.c. wynika, że dłużnik D. G. miał 8500 udziałów, wartości 100 zł każdy, w spółce D. z o. o. i sprzedał je trzem osobom dnia 31 stycznia 2006 r. zawiadamiając spółkę o zbyciu w tym samym dniu.

Wniosek o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców wpłynął 3 lutego 2006 r. i Sąd prowadzący Krajowy Rejestr Sądowy wykreślił D. G. z rejestru wspólników a wpisał w jego miejsce troje nabywców jako wspólników w dniu 10 lutego 2006 r.

Zajęcia tych udziałów dokonał Naczelnik Urzędu Skarbowego, wystawiając 30 stycznia 2006 r. zawiadomienie o zajęciu, doręczone spółce 1 lutego 2006 r. W tym samym dniu zawiadomienie zostało złożone w Sądzie Rejonowym – Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego i przyjęte postanowieniem referendarza sądowego z 2 lutego 2006 r., na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy o KRS i art. 96j § 1 i 3 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz.U.2005 r., nr 229, poz.1954 ze zm.; dalej: u.p.e.a.).

W wyniku skargi na czynność referendarza sądowego, wniosek rozpoznał Sąd prowadzący Rejestr, przyjmując postanowieniem z 13 kwietnia 2006 r. zawiadomienie o zajęciu udziałów do akt rejestrowych.

Według oceny Sądu Rejonowego, zajęcie dokonane przed wpisem zmiany wspólników i ogłoszeniem tego wpisu jest skuteczne. Apelację wniosła spółka „D.” z o. o. Wątpliwości powstały na tle wykładni art. 96j, z którego Sąd Okręgowy wyprowadza wniosek, że w chwili doręczenia zawiadomienia o zajęciu dłużnik powinien być wspólnikiem, powołując przy tym również odmienne poglądy określające granice skutecznego zajęcia według daty wpisu nabywcy i ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, jako zapewniające skuteczność egzekucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podjęcie uchwały rozstrzygającej zagadnienie prawne przedstawione przez sąd odwoławczy, ze względu na wiążący jej charakter (art. 390 § 2 k.p.c.) stanowi wyjątek od zasady samodzielnego rozstrzygnięcia całej sprawy przez sąd właściwy. Dlatego ta przesłanka stosowania art. 390 k.p.c. wykładana jest ściśle. W taki też sposób tłumaczone jest ograniczenie wymagające istnienia związku między przedstawionym zagadnieniem prawnym a rozstrzygnięciem środka odwoławczego. Nie wszystkie bowiem wątpliwości prawne wyłaniające się w sprawie usprawiedliwiają podejmowanie uchwały na podstawie art. 390 k.p.c., lecz tylko takie, które kształtowałyby podstawę prawną rozstrzygnięcia. W rozpoznawanej sprawie należy zwrócić uwagę na okoliczność, że zawiadomienie organu egzekucyjnego dotyczyło zajęcia egzekucyjnego, to jest pierwszej czynności egzekucyjnej sensu stricto, zmierzającej do uzyskania pieniędzy z tytułu dochodów, jakie przynosiły udziały lub z tytułu ich egzekucyjnej sprzedaży. W jednym i drugim wypadku zajęcie nie było czynnością oderwaną od dalszego postępowania lecz stanowiło jego integralną część, ponieważ bez zajęcia nie mogło dojść do przymusowego spieniężenia praw osoby, której udziały przysługiwały (arg. z art. 1a pkt 18 u. p.e.a.).

Wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie przesądza, że będzie ono kontynuowane, ponieważ wnioskodawca może cofnąć wniosek albo zajdzie konieczność jego umorzenia np. wskutek wygaśnięcia obowiązku zgodnie z art. 33 pkt 1 w zw. z art. 59 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 118, poz. 968 ze zm.).

Dla rozpoznawanej sprawy istotne są okoliczności ujawnione w złożonych do akt odpisach pism Naczelnika Urzędu Skarbowego z 11 i 12 lipca 2006 r.:

1. powiadamiającego o uchyleniu zajęcia z 30 stycznia 2006 r. oraz wycofaniu przez wierzyciela tytułu wykonawczego z obrotu prawnego;
2. zawierającego wniosek o wykreślenie wpisu zajęcia udziałów w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Sąd Okręgowy uznał, że złożenie wniosku o wykreślenie wpisu o zajęcie udziałów nie oznacza jego cofnięcia, w związku z tym wpływ dalszych czynności egzekucyjnych na zasadność złożonego wniosku o przyjęcie do akt zawiadomienia o zajęciu udziałów w spółce będzie oceniany po rozstrzygnięciu zagadnienia prawnego.

Stanowiska tego nie można podzielić. Wycofanie tytułu wykonawczego „z obrotu prawnego” oznacza dla innych osób i organów władzy brak tego tytułu, a tym samym brak podstawy do wszczęcia i prowadzenia egzekucji (art. 29 ust. 1 u.p.e.a.), tym bardziej, że jednocześnie uchylono dokonane zajęcie egzekucyjne. W takim razie odpadła podstawa dokonywania wpisu zawiadomienia polegającego w rzeczywistości na złożeniu pisma do akt rejestrowych. Ponieważ wydane w dniu 13 kwietnia 2006 r postanowienie o przyjęciu wskutek zaskarżenia jest nieprawomocne, podstawą rozstrzygnięcia apelacji winien być art. 386 § 3 k.p.c. Nie wymaga to jednak wyjaśnienia wątpliwości przedstawionych w zagadnieniu prawnym.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu (art. 61 § 1 ustawy o Sądzie Najwyższym).